

РЕШЕНИЕ

№ 2124

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **706** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС) с адрес [населено място], [улица], срещу решение от 11.12.2019 г. по нахд № 12196/2017 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 103-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 78 от 12.06.2017 г., издадено от председателя на КРС, с което на основание чл.326 от Закона за регулиране на съобщенията (ЗЕС) на [фирма] (Б.), ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Поддържа, че обжалваното НП е законосъобразно и санкционираното с него нарушение е доказано. Оспорва изводите на СРС за нарушение на формата по чл.42 и чл.57 ЗАНН, като поддържа, че нарушението по чл.51, ал.2, вр. ал.8, т.4 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения (Общите изисквания, ОИ) е описано коректно в АУАН и НП с всички признаци от фактическия състав и недвусмисленото посочване, че на 30.01.2017 г. Б. е публикувало електронна карта на покритието на мобилната си

мрежа на адрес <http://www.bulsat.com>, към която нямало пояснение, че изобразеното покритие на публикуваните карти е с приблизителна, а не с абсолютна точност. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], оспорва жалбата в писмени бележки от 25.02.2020 г., чрез юрк.С..

Представителят на Софийска градска прокуратура е изразява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение от 11.12.2019 г. по нахд № 12196/2017 г., СРС, НО, 103-ти състав, е отменил НП № 78 от 12.06.2017 г., издадено от председателя на КРС, с което на основание чл.326 от ЗЕС на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. В. В., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица и в кръга на правомощията им, но е намерил допуснато съществено процесуално нарушение по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Приел е, че АУАН и НП не съдържат коректно описание на нарушението с всички относими факти от неговото проявление в обективната действителност, което е ограничило правото на защита на дружеството, а именно: липса на данни кога е публикувана картата, как и въз основа на какви доказателства е установено това обстоятелство.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 103-ти състав е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл.220 АПК установените от първостепенния съд факти: На 30.01.2017 г., св.П. В. установил, че Б. е публикувал електронна карта на покритието на мобилната си мрежа на адрес <http://www.bulsat.com/>, към която няма пояснение, че изобразеното покритие на публикуваните карти е с приблизителна, а не с абсолютна точност. За установеното нарушение на чл.51, ал.2, вр. ал.8, т.4 от ОИ е съставен АУАН № С-090 от 26.04.2017 г. и е издадено обжалваното пред СРС НП № С-090 от 12.06.2017 г.

Резултатите от проверката на 30.01.2017 г. са обективирани в констативен протокол №С-ПВ-009 от 30.01.2017 г., според който тя е извършена на Интернет страницата на Б. на адрес <http://www.bulsat.com/internet.php>. Посочено е още, че при първоначално зареждане на страницата в Интернет не се визуализира електронна препратка към електронните карти на постигнатото покритие, както и, че картата на покритие не е интерактивна. Като свидетел пред СРС В. пояснява, че на интернет адреса на Б. излиза карта на покритие и когато върху нея се кликне, трябвало да излезе интерактивна карта на покритие, на която с цветови код да е показано качеството на покритие. При извършени от свидетеля проверки на 30.01. и на 31.01.2017 г. картата

не била интерактивна и не съдържала пояснение, че покритието ѝ е с приблизителна, а не с абсолютна точност. В. е категоричен, че проверката е извършена на интернет страницата на дружеството.

При сравнение между констативен протокол №С-ПВ-009 от 30.01.2017 г., от една страна и от друга - съставените АУАН № С-090 от 26.04.2017 г. и НП № С-090 от 12.06.2017 г., се установява разлика между посочените в тях интернет адреси. По КП адресът е <http://www.bulsat.com/internet.php>, докато по АУАН и НП адресът е <http://www.bulsat.com/>. Очевидно се касае за различни адреси, което е основно възражение на наказаното лице, тъй като според него не ставало ясно на кой адрес е извършена проверката, а погрешното посочване на адрес създавало неяснота относно мястото на извършване на нарушението. При разпита си като свидетел пред СРС актосъставителят не установява с точност адреса, на който е извършил проверка, извън посоченото от него „интернет страницата на дружеството“. Интернет страницата на дружеството се намира на адрес <http://www.bulsat.com/>, докато поддиректория на тази страница е секцията за Интернет, която се намира на друг адрес <http://www.bulsat.com/internet.php>.

Това пояснение е направено едва с касационната жалба на КРС, което обаче е недопустимо в рамките на административнонаказателното производство. Изискванията за форма в санкционното производство са по-строги именно с оглед осигуряване правото на защита на засегнатото лице. Посочването на точния адрес, на който е извършена проверката на 30.01.2017 г., е съществено за съставомерността на нарушението и следва да бъде конкретизирано още в АУАН, за да се предостави възможност на нарушителя да разбере повдигнатото му административно обвинение. Независимо, че проверяваните търговци са експерти в съответната област, притежаващи висококвалифицирани знания и умения, свързани с нея, когато се налага наказание то не може да почива на предположения за знание относно Интернет адреса и неговата поддиректория. По силата на чл.42, т.3 и т.4 ЗАНН и чл.57, ал.1, т.4 и т.5 ЗАНН точното място на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено трябва да намерят своето коректно, пълно, ясно и детайлно описание в АУАН и НП, което в случая не е сторено. Наличието на разлика между посочените интернет адреси по КП и по АУАН/НП, както и неконкретизираните показания на актосъставителя относно адреса, на който е извършена проверка, правилно са навели районния съдия на извод, за неprecizно описание на нарушението по чл.326 ЗЕС, респ. за неговата недоказаност.

Тази специфика при описанието на обстоятелствата, при които е извършено конкретното нарушение на 30.01.2017 г., отличава настоящия случай от другите идентични казуси, съдебна практика на АССГ за които е приложена към касационната жалба. Макар да я споделя, настоящият състав намира, че конкретното нарушение не е коректно описано в АУАН и НП и не се подкрепя от доказателства, събрани пред СРС. Указание в тази насока е представен от Б. КП №С-ПВ-015/01.02.2017 г. на КРС, в който са посочени и двата Интернет адреса на дружеството като обект на проверка, което потвърждава извода, че се касае за различни адреси, конкретизирането на които е съществено за съставомерността на нарушението. Св. В. посочва в о.с.з. на 29.01.2019 г., че при проверките на 30.01. и на 31.01.2017 г. са правени разпечатки, за да се установи нарушението, но такива не се съдържат в преписката. Вместо това, Б. е приложил снимков материал към КП №С-ПВ-015/01.02.2017 г. относно наличието на интерактивна карта. Изложеното е в подкрепа на извода за недоказаност на

процесното нарушение на чл.326 ЗЕС, установено на 30.01.2017 г.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да се налице визираните касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК. На основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора ответникът по касация има право на разноси, но такова искане не се съдържа в представените писмени бележки от 25.02.2020 г., поради което разноси не се присъждат.

Водим от горното Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 11.12.2019 г. по нахд № 12196/2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.